

телефон 109-05

Дорганов

СПОМЕНИ

ви' живи в София

Никола Донков Вапцаров

Към края на н. октомври 1938 г. през време на обедната почивка в двора на Държавния екарсаж - Малашевци влязоха двама млади мъже. Единият от тях, по-възрастния, а и по-висок беше слаб и имаше поизлязваща се в разкрясана походка, походка такава каквато имаха моряците, слушаша дълго време ~~не паракодите~~ и минава много километра, ~~разходвайки се напред и назад~~. Такова поне впечатление ми направи по-високият от тях, защото аз самият съм прекарал - не малко дни на палубата на ~~като~~ ~~перехода~~. Отправиха се към нас и по-високият запита към кого би могъл да се обърне за някакви сведения. Като най-старши по чин работниците посочиха мен. Станах и го запитах какво желее: подаде ми ръка каза си книгата презрето, което аз и не запомних тогава и ми каза, че се изучава, че има вакантна длъжност за техник и че самият той е чирекан техник и би желал да се назначи. Впечатлението което ми направи беше такова, че в мен се породиха желанието именно той да получи вакантната длъжност. Хванах го под ръка и го отведох на няколко крачки, за да му опаша ~~характера~~ ^{обстоятелствата, средата, и амбициозността} ~~на тогавашния директор~~ ^{работи, и от кого го е направил} ~~на който трябва да постъпи за да успее~~. Изпретих го вретата, гдето се запознах с другия, който се оказа че е негов брат. Показа след това книга и документи ~~и на 1 ноември с.г.~~ ^{на 1 ноември с.г.} бе назначен на служба. И там в машинното отделение вече научих името му, Никола Н. Вапцаров. ~~Колкото~~ ^{Докато} машините и процеса на работата ~~бяха познати~~ ^{бяха познати} ~~на~~ ^{всичко} го, между нас се създадох връзка, която от ден на ден ~~е~~ ^е ~~занаемна~~ ^{занаемна} ~~като на месец~~ ^{като на месец} ставаша по-силна. Често пъти оставяйки след работ на ремонт на някоя машина ~~не~~ ^{не} ~~говорехме~~ ^{говорехме} за повредата, а ~~после~~ ^{после} ~~явно~~ ^{явно} ~~всичко~~ ^{всичко} ~~за~~ ^{за} ~~после~~ ^{после} ~~когато~~ ^{когато} ~~аз~~ ^{аз} ~~сам~~ ^{сам} ~~доста~~ ^{доста} ~~слаб~~ ^{слаб} ~~и~~ ^и ~~не~~ ^{не} ~~можех~~ ^{можех} ~~да~~ ^{да} ~~му~~ ^{му} ~~бъда~~ ^{бъда} ~~добър~~ ^{добър} ~~събеседник~~ ^{събеседник}. Често пъти задълбочих се в някаква поправка гледан Кольо го няма. Отивам в стаята гдето ни е работилницата Кольо умислен с мръсина от масло ръце пише. Питам го какво прави, отговаря ми, че му е нещо дошло на ум и го занаса на дъста. Казвам му, че тази негова поезия няма да ни помогне да поправим повредата. "Слушай /Пекарин/, аз му казвах на трънски Вапцарин, а той на мен Пекарин, ти си груб както е грубо и неуместно това желая. Влюбен си в механиката, аз не ти пречи иде и се зеври в машината стягай гайки докато се наситиш, а мен ме остави."

Компютрирахме новите машини във вестниците

Получи се с гонимостта при мисълта техник.

